

پس از طلاق، مسیر زنان و مردان جدا می شود

اصل و شرح

تفاوت تجربه تجرد زنان و مردان تنها به افرادی محدود نمی شود که هرگز از دواج نکرده اند. به گفته عبیدی، تعداد زنان مطلقه‌ای که پس از جدایی دوباره از دواج نکرده‌اند، از مردان در همین وضعیت بیشتر است. این تفاوت پرسش مهمی را

پیش می کشد: چرا بازگشت به زندگی مشترک برای زنان و مردان پس از طلاق همیشه شرایط یکسانی ندارد؟ پاسخ به این پرسش نیازمند بررسی مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی، اجتماعی، خانوادگی و تجربه افراد از زندگی مشترک است. نمی توان صرفاً با تکیه بر آمار، یک علت واحد را برای از دواج مجدد کمتر زنان در نظر گرفت؛ اما این فاصله آماری نشان می دهد که وضعیت زنان پس از طلاق

تجرد زنان در ایران

روایت قصه مجردی دختران و پسران ایرانی در رده‌های سنی مختلف

۵۰سال که هرگز از دواج نکرده‌اند، حدود ۳۴۰ هزار نفر اعلام شده است. این تفاوت زمانی اهمیت پیدا می کند که الگوی معمول اختلاف سنی راهم در نظر بگیریم. بخشی از زنان بالای ۴۵سال ممکن است در جست‌وجوی همسری در گروه‌های سنی بالاتر باشند؛ اما تعداد مردان هرگز از دواج نکرده در این سننین کمتر است، در نتیجه نسبت جمعیتی زنان و مردان مجرد و انتظارات رایج از اختلاف سنی می تواند شانس ازدواج را برای بخشی از زنان محدودتر کند. عبیدی معتقد است باورهای ذهنی درباره بزرگ‌تر بودن مرد در ازدواج، در کنار شرایط جمعیتی، بر انتخاب همسر اثر می گذارد. این الگو فقط برای زنان محدودیت ایجاد نمی کند و مردان نیز ممکن است در گروه‌های سنی مختلف برای یافتن فردی متناسب با معیارهای خود با دشواری روبه‌رو شوند؛ با این تفاوت که پیامدهای این عدم تناسب در سنین بالاتر برای زنان آشکارتر می شود.

شانس ازدواج کمتر شده است

در کنار تفاوت‌های جمعیتی، کاهش شانس ازدواج نیز یکی از نکات مهم این گفت‌وگو است. عبیدی با اشاره به نرخ ازدواج زنان در سن ازدواج می گوید: این شاخص از ۴۳نفر به‌ازای هر هزار زن در سال ۱۴۰۱ به ۳۱نفر در سال ۱۴۰۴ رسیده است. به بیان ساده‌تر، اگر در سال ۱۴۰۱ از هر هزار زن در سن ازدواج، ۴۳نفر در طول سال ازدواج می کردند، این تعداد در سال ۱۴۰۴ به ۳۱نفر رسیده است. این ارقام از کاهش احتمال ازدواج در این دوره حکایت دارد؛ روندی که در کنار تغییرات جمعیتی و افزایش سن ازدواج، توجه به موانع تشکیل خانواده را ضروری تر می کند.

به گفته عبیدی، در گروه سنی ۳۶ تا ۴۵سال نیز همین فاصله دیده می شود. بر اساس ارقام مطرح‌شده در این گفت‌وگو، تعداد مردان هرگز از دواج نکرده حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر و تعداد زنان در همین وضعیت ۹۵۷ هزار نفر است.

وقتی سن بالا می رود

یکی از نکاتی که عبیدی در این گفت‌وگو به آن اشاره می کند، عرف رایج اختلاف سنی در ازدواج است؛ الگویی که بر اساس آن معمولاً انتظار می رود مرد از زن بزرگ‌تر باشد و فاصله سنی حدود ۵سال نیز در بسیاری از ازدواج‌ها پذیرفته شده است. این انتظار اگر چه یک‌قاعده همگانی نیست، اما می تواند دامنه انتخاب همسر را برای برخی افراد محدود کند. به گفته او، بیش از ۷۵۰ هزار زن بالای ۴۵سال در کشور هرگز از دواج نکرده‌اند؛ در حالی که تعداد مردان بالای

فاطمه عسکری نیا **روزنامه‌نگار** | شوهر نیست ی زن نیست؟ این سؤال وقتی جدی تر می شود که آمار مجردهای کشور را کنار هم بگذاریم؛ مردانی که در سنین جوانی تعدادشان از زنان مجرد بیشتر است و زنانی که با بالا رفتن سن، شانس کمتری برای ازدواج پیدا می کنند، ماجرای تجرد در ایران به همین سادگی نیست که بتوان برایش یک مقصر یا یک علت پیدا کرد. آمارها از تفاوتی خبر می دهند که در گذر از جوانی به میانسالی پررنگ‌تر می شود؛ تفاوتی که در آن، عرف اختلاف سنی زوج و زوج، کاهش شانس ازدواج و وضعیت زن پس از طلاق یا فوت همسر، هر کدام بخشی از تصویر را می سازند. بهمن عبیدی، مدیر کل دفتر برنامه‌ریزی و مشارکت‌های اجتماعی جوانان وزارت ورزش و جوانان در گفت‌وگو با همشهری با اشاره به همین آمارها می گوید تجرد در سنین بالاتر، به‌ویژه در میان زنان، چهره متفاوتی پیدا می کند.

در جوانی، مردان مجرد بیشترند

اگر قرار باشد فقط به تعداد زنان و مردان مجرد نگاه کنیم، در نگاه اول ممکن است تصور کنیم مردان با دشواری بیشتری برای ازدواج روبه‌رو هستند. به گفته بهمن عبیدی، در گروه سنی ۱۸ تا ۳۵سال بیش از ۷ میلیون مرد هرگز ازدواج نکرده‌اند؛ در حالی که تعداد زنان هرگز از دواج نکرده در همین گروه سنی حدود ۴ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر است؛ به این ترتیب شمار مردان مجرد در این بازه سنی حدود ۲ میلیون نفر بیشتر از زنان است.

ایران همچنان قربانی تجارت شرق به غرب مخدر

مواد مخدر محرک و توهم‌زا جایگزین مواد مخدر سنتی شده‌اند

محمد سرابی

مهم‌ترین و فراگیرترین آسیب اجتماعی کشور به مدت ۳روز در حال برگزاری است. در نوزدهمین کنگره «دانش اعتیاد» دستگاه‌های درگیر با معضل مواد مخدر از ارگان‌های دولتی، سازمان‌های مردم‌نهاد، کارشناسان، پزشکان و شرکت‌های دارویی مشکل سوء مصرف مواد مخدر را در نشست‌های علمی بررسی می کنند. امسال موضوع تداوم مصرف مواد مخدر سنتی و ظهور مواد صنعتی جدید بخشی از سخنرانی‌های این همایش بود، چنان که اعلام شد با وجود کاهش کشفیات تریاک، میزان قاچاق «شیشه» افزایش یافته و به شکلی جایگزین آن شده است. پس از سال‌ها مقابله با تجارت مواد مخدر، ایران همچنان درگیر ترانزیت تریاک از شرق به غرب جهان و ظهور دائمی مواد مخدر صنعتی و جدید است.

تبدیل تریاک به شیشه

زمانی که طالبان در افغانستان به قدرت رسیدند اعلام کردند که با تولید و انتقال تریاک مقابله خواهند کرد. پس از چند سال کشفیات تریاک در ایران کاهش پیدا کرد. اکنون کشفیات آنقدر کم شده است که ماده اولیه برای تولید دارو کاهش جدی پیدا کرده و شسربت اوپیوم با قرص استامینوفن کدئین هم دچار کمبود شده است. آیا واقعا دولت طالبان بنا به گفته خود مانع تولید ۹۵درصد تریاک شده است؟

معصومه مشهدهدی، مدیر کل مبارزه با مواد مخدر ستاد مبارزه با مواد مخدر در حاشیه نخستین روز برگزاری این کنگره در گفت‌وگو با همشهری گفت: «طالبان در سال ۱۴۰۲ اعلام کردند که با تولید تریاک مقابله می کنند، اما پس از مدتی مشخص شد که چند اتفاق همزمان رخ داده است؛ اول جلب حمایت خارجی به بهانه مقابله با تولید تریاک همزمان با انبار کردن حجم زیاد تریاک در افغانستان و پس از آن تغییر الگوی تجارت

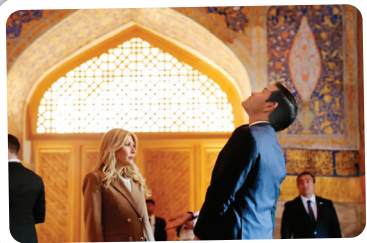
مواد مخدر به صورتی که محموله‌های شیشه جایگزین تریاک شده است.» او تأکید می کند: «در جریان سومین جنگ تحمیلی از اسفند تا فروردین و هنگامی که ایران درگیر دفاع و نبرد با دشمن آمریکایی و صهیونیستی بود، حداقل ۳محموله بزرگ شیشه به وزن زیاد در استان‌های کشور کشف شد. قاچاقچیان از فرصت جنگ استفاده کرده و این محموله‌های شیشه را از شرق وارد ایران کرده بودند تا به سمت غرب بفرستند. خوشبختانه با هوشیاری و عملکرد ایثارگرانه و بموقع مأموران جوان ما این محموله‌ها کشف شدند، ولی همین هم نشان می دهد که مسیر قدیمی تجارت تریاک همچنان مورد استفاده قرار می گیرد، با این تفاوت که تریاک تبدیل به ماده خطرناک‌تر و سودآورتری شده است. قطعاً بازار مصرف در کشورهای غربی و اروپا با رغب به شیشه‌ای است که از این مسیر عبور می کند.» او می گوید: «وضعیت نظارت طالبان بر ممنوعیت تولید تریاک مشخص نیست، ظاهراً مدتی است در مناطقی مانند بدخشان افغانستان نظارت بر کاشت خشخاش کاهش پیدا کرده و کشاورزان با هم به سمت کاشت این گیاه روی آورده‌اند. تا وقتی که محصول جایگزین برای کشاورزان در نظر گرفته نشود، نمی توان مانع تولید تریاک شد.»

نیویورک: «روبو کاملاً غیرمنسجم از آن، جایی که پارس را به عنوان «دیگری» ابدی در تقابل با تمدن غرب قرار داد، به چنین استقبالی از سمرقند می رسد؛ شهری که سراپا یا تمدن پارس‌ی درهم تنیده است.»

این میدان کافی بود تا بسیاری از تناقضات او حرف بزنند. کم نبودند افرادی که صحبت‌های روبو علیه تمدن ایران در آن را در کنار این ویدئو قرار دادند تا این تناقض را نشان دهند؛ در دست مانند ایشان تارو، ستون نویس

وزیر امور خارجه آمریکا چند روز پیش به ازبکستان سفر کرد و اینکه دلیلش چه بود و چه شد در دسته مسائل سیاسی قرار می گیرد. اما یک ویدئو از روبو در میدان ریگستان سمرقند همراه با تمجید از پیشینه تاریخی

آتن روبو را باور کنیم یا سمرقند را؟

گزارش

صفحه ۱۸ حامد یزدانی

داروی کمیاب خریداریم

برخی داروخانه‌ها پاتوق دلالان سلامت شده‌اند که داروهای بیماران خاص را خرید و فروش می کنند

گزارش

رابعه تیموری **روزنامه‌نگار** | در آمد سسینا و کورش آقدری هست که به چند نفر دیگر هم پورسانت یا حتی حقوق ماهانه بدهند تا مقابل داروخانه‌های مختلف در کمین بیماران بنشینند و داروهای کمیاب آنها را با قیمتی بالاتر از نرخ دولتی از چنگ‌شان در آورند. چند نفری را هم مأمور می کنند تا کارت‌های ویزیت‌شان را مقابل این داروخانه‌ها بچسب و بیماران را

سفارش خرید آقای دلال

کارت‌های ویزیت عجیب‌وغریب سینا در دست چند بیمار که مقابل داروخانه ۱۱۳آبان در انتظار دریافت دارو نشسته‌اند، قلای است که ما را به سینا و همکاری‌اش می رساند. سینا میان بیماران حساسی سرشناس است و پرس‌وجوی اندکی کافی است که به این جوان تر که‌ای قدبلند و البته زبر و زرنگ برسیم. مشغول مکالمه تلفنی است که به سفارش خرید یک مسئول خرید داروخانه بی شباهت نیست: «ویال آلبومین هم داری؟... آلمانیه دیگه؟... ایما تنیپ هم می خوام. داری؟...» حواسش حساسی جمع است و با دین بسته‌های اوسپن در نایلون داروهای زن ناسالاسی که از داروخانه بیرون آمده، تلفنش را قطع می کند. خوب می داند که چطور کاربلدی‌اش را در شناخت داروها نشان دهد: «اوسپن دوز ۴۰۰ پت داده؟ دوزش بالاست، برای تو دوزهای پایین هم جواب می ده، قیمت‌شون هم خیلی پایین تره.» لحظه‌ای بعد اوسپن‌های خارجی دوز ۴۰۰ سپم سینا می شود و زن متقاعد شده با اوسپن ۲۰۰ که قیمتش نصف این دوز است، درمانش را کچدار و مرز ادامه دهد. زن ساکن جنوب شهر است و سینا یکی از چند نفری را که رابط او و بیماران جنوب شهرند، به زن معرفی می کند تا اوسپن‌های ارزان تر را به او تحویل دهد. استخدام‌شدن زیر مجموعه آقاسینا هم دشوار نیست. وقتی خود را آشنا به داروهای گران قیمت درمان صرع و سرطان و نقص ایمنی و... نشان می دهیم، خلاصه و مفید چوچوم کار را نشانمان می دهد: «پورسانت باهات حساب می کنم. از ساعت صبح باید جلوی داروخونه بایستی تا شب. هر کس نسخه‌اش را گرفت، آمار شو بگیر. فروشنده بود به من آمار بده.»

داروخانه‌چی آنلاین

معرفی می کند، لحظه‌ای قطع نمی شود و هر سراسر که تماسش را پاسخ می دهد، مانند انبساط‌داری خوش حافظه موجودی دارویی‌اش را شرح می دهد: «آمینوفیلین؟ دارم، تاریخ دار هم دارم، قرص یا آمپول؟...» دسفتوناک؟ جور می کنم، مشتری رو نیگه دارم... وقتی از او سراغ کورش را می گیریم، عناوین برطمطراقی برایش ردیف می کند: «آقا کورش داروخونه آنلاین داره. اگه دارو بایقمونده از اون رو فروشم...» تسلیت و تعارف کورش کوتاه است و خیلی زود سر اصل مطلب می رود: «ساندو بستین لای آر داری؟ همین الان مشتری براش دارم...» نایولومپ جی؟...»

بیماران داروخانه ۱۱۳ آبان که برای پیدا کردن داروهای کمیاب هر نسخه‌شان داروخانه‌های مختلف شهر را زیر پا می گذارند، در چانه‌زنی با سینا از رقیبان او نام می برند که انگار تعدادشان کم نیست: «کورش آلبومین را دانش‌های ۲ میلیون می خرد... وحید هم مثل تو انصاف ندارد...» میان این اسامی رنگارنگ، اسم کورش توجه را جلب می کند که با توتوش اطراف داروخانه شهید کاظمی است و بسیاری از کسانی که بیماران از ادامه درمان ناامید شده، مشتری پروپاقرص او هستند. وقتی مقابل داروخانه شهید کاظمی می رسیم، مثل هر روز شلوغ است و صف کسانی که منتظر اعلام نوبت و دریافت دارویشان هستند، تا پیاده‌رو کشیده شده است. تنها ردنشانی که از کورش در اینجا پیدا می کنیم، کارت‌های ویزیتی است که جوان سبزه‌رویی میان آدم‌های کلافه‌ای که روی نیمکت‌های سنگی روبه‌روی داروخانه نشسته‌اند، توزیع می کند. صدای زنگ تلفن همراه جوانک که خودش را برادر کورش